

<p>◆ חילוקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	י
נימא כתנאי:																י.ת.
נמצא מכוון בין שתי עיירות - לא היו עורפין	[ת"ק]															י.ת.
שתייהן מביאות שתי עגלות	ר' אליעזר:															י.ת.
מאי לאו בהא קמיפלגי, דתנא קמא סבר אי אפשר לצמצם, ורבי אליעזר סבר אפשר לצמצם?																י.ת.
ותיסברא? אי קסבר תנא קמא אי אפשר לצמצם, אמאי לא היו עורפים? יביאו עגלה אחת בשותפות ויתנו אלא להני תנאי דכולי עלמא אפשר לצמצם, והכא בקרובה ולא קרובות קמיפלגי:																י.ת.
קרובה - ולא קרובות	דתנא קמא סבר:															י.ת.
קרובה - ואפי' קרובות.	רבי אליעזר סבר:															י.ת.
מאי הוי עלה																י.ת.
נמצא מכוון בין שתי עיירות, ר' אליעזר אומר שתייהן מביאות שתי עגלות	רב עמרם, תנא: [ר']															י.ת.
יביאו עגלה אחת בשותפות ויתנו	חכמים:															י.ת.
מאי קסברי רבנן? אי קסברי רבנן דאפשר לצמצם, וקרובה ואפי' קרובות, לייית תרתן ואי קרובה ולא קרובות - אפי' חדא לא לייית?																י.ת.
אלא לאו שמע מינה קסברי רבנן: אי אפשר לצמצם, ואפילו בידי אדם, שמע מינה.																י.ת.
הכהן בורר לו את היפה.	רבי טרפון:															י.ת.
מאי טעמא דרבי טרפון?																י.ת.
קא סבר: ההוא דבריא נפק ברישא.																י.ת.
משמנין כו'.	רבי עקיבא:															י.ת.
הכהן נוטל כחושה	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:															י.ת.
והא אנן משמנין בנייהן תנן	רבי חייה בר אבא לרבי יוחנן:															י.ת.
אדאכלת כפנייתא בבבל, תרגימנא מסיפא:	אמר ליה: [רבי יוחנן]															י.ת.
מת אחד מהן, רבי טרפון אומר: יחלוקו	דקתני סיפא: [רבי טרפון]															י.ת.
המוציא מחבירו עליו הראיה	רבי עקיבא:															י.ת.
ואי סלקא דעתך משמנין בנייהן - דכי הדדי פליגי, הכי נמי ליפלגי גבי הדדן אלא מאי משמנין שומן יהא בנייהן, דאמר ליה לכהן: אייתי ראייה דבכור הוא - ושקיל. והשני ירעה עד שיסתאב																י.ת.
וחייב במתנות, ורבי יוסי פוטר.																י.ת.
מאי טעמא דרבי מאיר?																י.ת.
הואיל וכהן בא עליו משני צדדין, דאמר ליה: אי בכור הוא - כוליה דידי הוא, אי לא בכור הוא - הב לי מתנות מיניה.	רבי יוחנן:															י.ת.
ור' יוסי מאי טעמא?																י.ת.
עשו שאינו זוכה כזוכה, ואע"ג דלא מטא לידיה - כמאן דמטא לידיה, וזבניה לישאל במומיה.	רבא:															י.ת.
הכל מודים בספק בכור שאין חליפין ביד כהן שחייב במתנות.	רבי אלעזר:															י.ת.
הכל מודים מאן																י.ת.

<p> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא: </p>	<p> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה </p>
--	--

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator										
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ר' יוסי											!	◇
פשיטא עד כאן לא קא פטר ר' יוסי התם - אלא דחליפין ביד כהן, דעשו שאינו זוכה כווכה, אבל אין חליפין ביד כהן - לא											ז	
מהו דתימא, טעמא דרבי יוסי דקסבר דאי מחייבת ליה במתנות - אתי ליה לדידי גיזה ועבודה אע"ג דאין חליפין ביד כהן, קא משמע לן											!	◇
ומי מצית אמרת הכי?											ז	
כל שחליפיו ביד כהן - פטור מן המתנות, ורבי מאיר מחייב	והתני סיפא, שהיה רבי יוסי אומר:										ז	
חליפין ביד כהן - אין, אין חליפין ביד כהן - לא											ז	
מהו דתימא: ר' יוסי לדבריו דר' מאיר קאמר ליה, לדידי - אפי' אין חליפין ביד כהן, דאי מחייבת ליה במתנות - אתי ליה לדידי גיזה ועבודה, לדידך - אודי לי מיהא היכא דחליפין ביד כהן דעשו שאינו זוכה כווכה ואמר ליה ר' מאיר: לא.											!	◇
הכל מודים בספק מעשר שפטור מן המתנות.	ואמר רב פפא:											■ ◇
הכל מודים מאן												▲
ר' מאיר											!	◇
פשיטא עד כאן לא קמחיב ר' מאיר התם אלא בספק בכור, הואיל ובא עליו כהן משני צדדין, אבל ספק מעשר - לא											ז	
מהו דתימא: טעמא דר' מאיר דלא תשתכח תורת מתנות, אפילו ספק מעשר נמי, קא משמע לן											!	◇
ומי מצית אמרת הכי?											ז	
כל שחליפיו ביד כהן - פטור מן המתנות, ורבי מאיר מחייב	והקתני סיפא שהיה ר' יוסי אומר:										ז	
מהו דתימא: ר' מאיר - אפי' ספק מעשר מחייב, והא דמיפליג בחליפין - להודיעך כחו דרבי יוסי דפטר אפי' היכא דכהן בא עליו משני צדדין, קא משמע לן.											!	◇
מת אחד מהן רבי טרפון אומר יהלוקו:	[רבי טרפון]											■ <
אמאי יהלוקו? נחזו, אי שמן מית - דכהן הוא, והאי דאיכא דבעל הבית, ואי כחוש מית - דבעל הבית מית, והאי דאיכא דכהן הוא												ז
חזר בו ר' טרפון.	[רבי] אמי:										!	◇
המוציא מחבירו עליו הראיה.	ר"ע:											■ <
משל דר' טרפון למה הדבר דומה - לשנים שהפקידו אצל רועה, שמניח רועה ביניהם ומסתלק ומשל דרבי עקיבא למה הדבר דומה - לאחד שהפקיד אצל בעל הבית, שהמוציא מחבירו עליו הראיה.	רבי חי"א:											■ ◇
אלא במאי פליגי?												ז
ר' עקיבא פליג בשנים שהפקידו אצל רועה, שמניח רועה ומסתלק, ור' טרפון פליג באחד שהפקיד אצל בעל הבית.												ז
הכל מודים בשנים שהפקידו אצל רועה - שמניח רועה ביניהם ומסתלק, ובאחד שהפקיד אצל בעל הבית - שהמוציא מחבירו עליו הראיה	רבא ואיתימא רב פפא:										!	
לא נחלקו אלא בחצר בעה"ב ורועה כהן											!	◇
אקנויי קא מקני ליה בחצירו, וניחא ליה דליתעביד מצוה [בממוניה], והוה ליה כשנים שהפקידו אצל רועה - שמניח רועה ביניהם ומסתלק	רבי טרפון סבר:										■ ◇	◇
כיון דאית ליה פסידא - לא מקני ליה מידעם, והוה ליה כאחד שהפקיד אצל בעל הבית - שהמוציא מחבירו עליו הראיה.	ור"ע סבר:										■ ◇	◇
שתי רחיליו שלא ביכרו וילדו שני זכרים - שניהם לכהן												■
זכר ונקבה - הזכר לכהן												■

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שני זכרים ונקבה - אחד לו ואחד לכהן													יה:
הכהן בורר לו את היפה	רבי טרפון:								♦	◊			יה:
משמנין ביניהן	רבי עקיבא								♦	◊			יה:
והשני ירעה עד שיסתאב, וחייב במתנות	[ת"ק]								♦	◊			יה:
פטר.	רבי יוסי:								♦	◊			יה:
מת אחד מהן, רבי טרפון אומר: יחלוקו	[רבי טרפון]								♦	◊			יה:
המוציא מחבירו עליו הראיה.	ר' עקיבא:								♦	◊			יה:
שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות - אין כאן לכהן כלום.													יה:
אחת ביכרה ואחת לא ביכרה וילדה שני זכרים - אחד לו ואחד לכהן													יה:
הכהן בורר את היפה	[רבי טרפון]								♦	◊			יה:
משמנין ביניהן	ר' עקיבא:								♦	◊			יה:
והשני ירעה עד שיסתאב וחייב במתנות	[ת"ק]								♦	◊			יה:
פטר, - שרבי יוסי אומר: כל שחליפיו ביד כהן - פטר מן המתנות	רבי יוסי:								♦	◊			יה:
מהיב.	רבי מאיר:								♦	◊			יה:
מת אחד מהן, ר' טרפון אומר: יחלוקו	[ר' טרפון]								♦	◊			יה:
המוציא מחבירו עליו הראיה.	ר' עקיבא:								♦	◊			יה:
זכר ונקבה - אין כאן לכהן כלום.													יה:
צריכא, דאי אשמועינן קמיתא - בההיא קאמר ר' עקיבא, דתרי מחדא, אבל רחיליו שלא ביכרו, דתרי מחדא וחד מחדא - אימא מודי ליה לר' טרפון דהך דילידא חד - שביח טפי ואי אשמועינן הא - בהא קאמר רבי עקיבא דתרווייהו לא ביכרו, אבל אחת ביכרה וואחת שלא ביכרה וילדו שני זכרים - אימא מודי ליה לר' טרפון דהך דלא ביכרה שביח טפי, צריכא.													יה:
יוצא דופן והבא אחרייו, רבי טרפון אומר: שניהם ירעו עד שיסתאבו, ויאכלו במומן לבעלים	[רבי טרפון]								♦	◊			יה:
שניהן אינן בכור, הראשון - מפני שאינו פטר רחם, והשני - מפני שקדמו אחר.	רבי עקיבא:								♦	◊			יה:
במאי קמפלגי?													יה:
מספקא ליה: בכור לדבר אחד, אי הוי בכור אי לא הוי בכור	רבי טרפון:								♦	◊	!		יה:
פשיטא ליה: בכור לדבר אחד לא הוי בכור.	רבי עקיבא								♦	◊	!		יה:
מכלל הצריך לפרט ומפרט הצריך לכלל, כיצד (שמות י"ג) קדש לי כל בכור, יכול אפילו נקבה במשמע - תלמוד לומר: (דברים ט"ז) זכר	תנו רבנן:												יה:
אי זכר, יכול אפי' יצתה נקבה לפניו - תלמוד לומר: (שמות י"ג) פטר רחם													יה:
אי פטר רחם יכול אפילו יצא אחר יוצא דופן - ת"ל: בכור.													יה:
רישא לא קנסיב לה תלמודא בכור - אלמא בכור לדבר אחד הוי בכור, סיפא קנסיב לה תלמודא בכור - אלמא בכור לדבר אחד לא הוי בכור	רב שרביא לאביי:										⚡		יה:
לעולם בכור לדבר אחד לא הוי בכור, ורישא ה"ק אי זכר - יכול אפי' יוצא דופן - ת"ל פטר רחם	אמר ליה: [אביי]										!		יה:

Talmud Navigator

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review insertion of an earlier segment- מעשה-story- O</p>	<p>statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer! ראייה-proof-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מאן דאמר	מירא	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
בכורות-הלוקח עובר פרתו	מירא																			
רבינא:	לעולם בכור לדבר אחד הוא בכור, וסיפא ה"ק, אי סלקא דעתך יצא אחר יוצא דופן קדוש, בכור דכתב רחמנא למה לי? אי למעוטי היכא דיצתה נקבה לפניו - מפטר רחם נפקא, אלא שמע מינה: בכור - למעוטי היכא דיוצא אחר יוצא דופן.																			יט:
רב אחא מדפתי לרבינא:	אי סלקא דעתך בכור לדבר אחד הוא בכור, תיגח היכא דיצא זכר יוצא דופן וזכר דרך רחם - דלא קדוש, דאימעוט לידה מבכור, דבכור לרחמים - איכא, בכור לזכרים - ליכא, אלא היכא דיצתה נקבה דרך דופן וזכר דרך רחם - ליקדש, דהא איכא בכור לזכרים ובכור לרחם?																			יט:
	אלא מחזורתא כדאביי.																			יט:
הדרן עלך הלוקח עובר פרתו																				יט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלוקח בהמה מן העובד כוכבים, ואינו יודע אם ביכרה אם לא ביכרה, רבי ישמעאל אומר: עז בת שנתה - ודאי לכהן, מכאן ואילך - ספק, רחל בת שתיים - ודאי לכהן, מכאן ואילך - ספק, פרה וחמור בנות שלש - ודאי לכהן, מכאן ואילך - ספק	[רבי ישמעאל]											■
אילו בוולד בלבד הבהמה נפטרת - כדבריו, אלא אמרו סימן הוולד בבהמה דקה - טינוף, ובגסה - שיליא, ובאשה - שפיר ושיליא.	אמר לו רבי עקיבא:											◊
זה הכלל: כל שידוע שביכרה - אין כאן לכהן כלום, וכל שלא ביכרה - הרי זה לכהן, ואם ספק - יאכל במומו לבעלים.												◊
מיכן ואילך אמאי ספק? הלך אחר רוב בהמות, ורוב בהמות מתעברות ויולדות בתוך שנתן נינהו, והא דדאי מילד אולי - לימא רבי ישמעאל כ"ר מאיר ס"ל, דחייש למיעוטא?	דתנן: [רבי מאיר]											⚡
אפ"י תימא רבנן, כי אזלי בתר רובא - ברובא דאיתיה קמן כגון תשע חנויות, וסנהדרין, אבל רובא דליתיה קמן - לא אזלי רבנן בתר רובא.												⚡
והא קטן וקטנה, דרובא דליתיה קמן - וקאזלי רבנן בתר רובא												⚡
קטן וקטנה - לא חולצין ולא מייבמין, דברי רבי מאיר												⚡
יפה אמרת שאין חולצין - איש כתוב בפרשה, ומקשינן אשה לאיש, מה טעם אין מייבמין?	אמרו לו: [רבנן]											⚡
קטן - שמא ימצא סריס, קטנה - שמא תמצא איילונית ונמצאו פוגעין בערוה	אמר להם: [ר"מ]											!
זיל בתר קטנים, ורוב קטנים לאו סריסים נינהו, זיל בתר קטנות - ורוב קטנות לאו איילונית נינהו	ורבנן											⚡
מחזורתא, ר' ישמעאל כרבי מאיר סבירא ליה דחייש למיעוטא.	אלא אמר רבא:											⚡
אפילו תימא - רבנן, כי אזלי רבנן בתר רובא - ברובא דלא תלי במעשה, אבל רובא דתלי במעשה - לא.	רבינא											⚡
עז בת שנתה - ודאי לכהן, מיכן ולהלן - ספק, רחל בת שתיים - ודאי לכהן, מיכן ולהלן - ספק, פרה בת שלש - ודאי לכהן, מיכן ולהלן - ספק, חמורה - כפרה,	ת"ר: [רבי ישמעאל]											⚡
חמורה בת ארבע שנים	ר' יוסי ברבי יהודה:											⚡
עד כאן דברי רבי ישמעאל												■
וכשנאמרו דברים לפני רבי יהושע, אמר להן צאו אמרו לו לר' ישמעאל טעית אילו בוולד בלבד הבהמה נפטרת - היה כדבריו. (אלא) (מסורת הש"ס: [אבל אמרו]) סימן הוולד בבהמה דקה - טינוף, ובגסה - שיליא, ובאשה - שפיר ושיליא.	[רבי יהושע-אבל אמרו]											⚡
ואני אין אני אומר כן, אלא: עז שטינפה בת ששה - יולדת בתוך שנתה, רחל שטינפה בת שנתה - יולדת בתוך שתיים.	[רבי יהושע]											⚡
אני לא באתי לידי מדה זו, אלא כל שידוע שביכרה - אין כאן לכהן כלום, וכל שלא ביכרה - הרי זו לכהן, ספק - יאכל במומו לבעלים.	ר' עקיבא:											⚡
במאי קמיפלגי ר' ישמעאל ור' יהושע?												^
לימא בטינוף פוטר קמיפלגי:												!
טינוף אינו פוטר	רבי ישמעאל סבר:											⚡
טינוף פוטר	רבי יהושע סבר:											⚡
אי דחוינן דטינוף - דכולי עלמא לא פליגי דטינוף פוטר												⚡
והכא בחוששין לטינוף קא מיפלגי:												!
אין חוששין לטינוף	רבי ישמעאל סבר:											⚡
חוששין לטינוף.	רבי יהושע סבר:											⚡
ולא חייש?												⚡
מחזורתא רבי ישמעאל כ"ר ס"ל, דחייש למיעוט	והאמר רבא:											⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי חייש - להומרא, לקולא - לא חייש											!	◇
ואיבעית אימא: בין לקולא בין להומרא חייש, והכא במטנפת וחזרת ויולדת בתוך שנתה קמיפלגי:											!	◇
מטנפת אינה חזרת ויולדת בתוך שנתה, והא מדאוליד - ודאי לא טניף	רבי ישמעאל סבר:										!	◇
מטנפת חזרת ויולדת בתוך שנתה	רבי יהושע סבר:										!	◇
ואני איני אומר כן, אלא עז שטינפה בת ששה - יולדת תוך שנתה, רחל שטינפה בת שנתה - יולדת בתוך שתים	[רבי יהושע]											◇
מאי איכא בין גמריה לסבריה?											^	◇
שטינפה בסוף ששה, ואיכא בינייהו דזעירי											!	◇
אין טינוף פחות משלשים יום	דאמר זעירי:										!	◇
אית ליה דזעירי	לגמריה										!	◇
לית ליה דזעירי.	לסבריה										!	◇
ואיבעית אימא: דכולי עלמא אית להו דזעירי, והכא ביולדת למקוטעין קמיפלגי											!	◇
לגמריה - לא אמרינן יולדת למקוטעין	לגמריה										!	◇
לסבריה - אמרינן יולדת למקוטעין.	לסבריה										!	◇
ואיבעית אימא: לא אמרינן יולדת והכא במקצת היום ככולו קמיפלגי											!	◇
לסבריה - אמרינן מקצת היום ככולו											!	◇
לגמריה - לא אמרינן מקצת היום ככולו.											!	◇
אני לא באתי לידי מדה זו אלא כל שידוע כו'.	ר' עקיבא:											◇
מאי איכא בין ר' עקיבא לר' יהושע?											^	
הלב פוטר איכא בינייהו	ר' חנינא מסורא:										!	◇
הלב פוטר, הלך אחר רוב בהמות, ורוב בהמות אין חולבות אלא אם כן יולדת	ר' עקיבא סבר:										!	◇
הא איכא מיעוטא דחולבות אע"פ שאין יולדות.	ר' יהושע סבר:										!	◇
ומי חייש ר' יהושע למיעוט?											?	◇
היתה לה חמותה - אינה חוששת, יצאה מליאה - חוששת	והתנן: [ת"ק]										!	◇
אינה חוששת	ר' יהושע:										!	◇
ואמרינן, מאי טעמא דר' יהושע? רוב מעוברות יולדות, ומיעוט מפילות, וכל היולדות - מחצה זכרים ומחצה נקבות, סמוך מיעוטא דמפילות למחצה דנקבות - והווי להו זכרים מיעוטא, ולמיעוטא לא חיישינן	קסבר: [ר' יהושע]										!	◇
אלא איפוך											!	◇
הלב פוטר דברי ר' יהושע	והתניא: [ר' יהושע]										!	◇
הלב אינו פוטר.	רבי עקיבא:										!	◇
גדייה שילדה שלש בנות, וכל בנותיה ילדו שלש שלש - כולן נכנסות לדיר להתעשר	ת"ר: [ת"ק]										!	◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אני ראיתי שעושה בתוך שנתה	ר' שמעון:										♦	◊	כ:	
למה לי למיתני שלש שלש? תוליד חד מיניהו תלת, ואינך תרתי תרתי											⚡		כ:	
אידי דאיכא חדא דלא סגיא בלא שלש, תנא כולהו דילדו שלש שלש											!	◊	כ:	
ולמה לי למיתני שלש כלל? לילדו כולהו תרתי, ותיהדר איהי ותוליד בהדיהן - לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה?											⚡		כ:	
אם תימצי לומר מטנפת חוזרת ויולדת בתוך שנתה, יולדת - ודאי אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה.											!	◊	כא:	
אני ראיתי גדייה כול.	רבי שמעון											■	כא:	
מאי איכא בין תנא קמא לרבי שמעון?												^	כא:	
איכא בינייהו דזעירי												!	כא:	
אית ליה דזעירי	תנא קמא:										♦	!	◊	כא:
לית ליה דזעירי.	רבי שמעון:										♦	!	◊	כא:
ואיבעית אימא: דכולי עלמא אית להו דזעירי, והכא ביולדת למקוטעין קא מיפלגי												!	◊	כא:
אינה יולדת למקוטעין	לתנא קמא:										♦	!		כא:
יולדת.	לרבי שמעון:										♦	!		כא:
ואיבעית אימא: דכולי עלמא אינה יולדת למקוטעין, והכא במקצת היום ככולו קמיפלגי												!	◊	כא:
לא אמרינן מקצת היום ככולו	לתנא קמא:										♦	!		כא:
אמרי' מקצת היום ככולו.	לרבי שמעון:										♦	!		כא:
ואב"א: דכ"ע אמרינן מקצת היום ככולו, והכא במחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר קמיפלגי												!	◊	כא:
מחוסר זמן - נכנס לדיר להתעשר, והרי הן כבכור, מה בכור - קדוש לפני זמנו וקרוב לאחר זמנו, אף מחוסר זמן - קדוש לפני זמנו וקרוב לאחר זמנו.	והתניא: רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון:											■	כא:	
ואדיליף מבכור, גיליף מקדשים?												⚡	כא:	
מסתברא, מבכור הוה ליה למילף, שכן: גואל, מום, תמורת, אכילה												!	כא:	
אדרבה, מקדשים הוה ליה למילף, שכן: זכר, קדוש, במתנות, פשוט												⚡	כא:	
אלא רבי שמעון העברה העברה גמיר.	[רבי שמעון]											!	כא:	
היכי דמי טינוף?												^	כא:	
כדאמרי רעותא דצלתא אצר חיותא	רבא:											!	כא:	
בעבועי דדמא.	שמואל:											!	כא:	
וצריך להראותו לחכם												■	כא:	
חכם מנא ידע?												⚡	כא:	
רועה חכם.	רב פפא:											!	כא:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator																	
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ							
הרי אמרו יצירת הוולד באשה - ארבעים יום	רב חסדא:											■	◇	כא:					
בבהמה בכמה?	בעי רב חסדא:											^	◇	כא:					
לאו היינו דזעירי?	רב פפא לאביי:											ז	◇	כא:					
אין טינוף פחות משלשים יום	דאמר זעירי:											■	ז	כא:					
ההוא - לקבל איתמר.												!	◇	כא:					
מצינו לוקח מעובד כוכבים, לוקח מישראל מאי?													^	◇	כא:				
בכור ודאי, דאם איתא דבכרה - אישתבויה הוה מישתבח ליה	רב:												◆	!	◇	כא:			
בכור ספק, סבר - לשחיטה קא בעי ליה	שמואל:												◆	!	◇	כא:			
חולין ודאין	רבי יוחנן:												◆	!	◇	כא:			
מאי טעמא?														^	◇	כא:			
אם איתא דלא בכרה, כיון דאיכא איסורא - אודועי הוה מודע ליה.														!	◇	כא:			
תניא כוותיה דרבי יוחנן דאמר חולין:														■	◇	כא:			
אם לא הודיעו - הולך ושוחט ואינו נמנע.	[תניא]													■	■	◇	כא:		
לימא תיהוי תיובתא דרב ושמואל														ז	◇	כא:			
התם - במוכר תליא מילתא, הכא - בלוקח תליא מילתא.														!	◇	כא:			
בהמה גסה ששפעה חררת דם - הרי זו תקבר, ופטורה מן הבכורה.	רבי אליעזר בן יעקב:														■	◇	כא:		
אינה מטמאה לא במגע ולא במשא	תני רבי חייא:														■	◇	כא:		
ומאחר דאינה מטמאה לא במגע ולא במשא אמאי תקבר?															ז	◇	כא:		
כדי לפרסמה שנפטרה מן הבכורה.															!	◇	כב:		
למימרא דולד מעליא הוא, ואמאי אין מטמא לא במגע ולא במשא?															ז	◇	כב:		
משום ביטול ברוב נגעו בה.	רבי יוחנן:														!	◇	כב:		
ואודא רבי יוחנן לטעמיה															■	◇	כב:		
רבי אליעזר בן יעקב ורבי שמעון אמרו דבר אחד.	דאמר ר' יוחנן:														■	■	◇	כב:	
רבי אליעזר בן יעקב - הא דאמרן															■	■	◇	כב:	
ר' שמעון מאי היא?															^	■	◇	כב:	
השליא בבית - הבית טמא, לא שהשליא ולד, אלא שאין שליא בלא ולד.	דתנן: [ת"ק]														!	■	◆	◇	כב:
ולד נימוק עד שלא יצא:	רבי שמעון:														!	■	◆	◇	כב:
אין לנפלים פתיחת הקבר עד שיעגילו ראש כפיקה.	תנן התם:															■	◇	כב:	
מאי כפיקה?																^	◇	כב:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כפיקה של צמר	רב הונא:										!	◇
רבי פריש, של שתי או של ערב?	חייא בר רב לרב הונא:										^	
פיקה של שתי - דברי רבי מאיר	אמר ליה [ר"ה] תניא: [ר"מ]										!	◇
של ערב	רבי יהודה:										!	◇
משיראו טפיות.	רבי אליעזר ברבי צדוק:										!	◇
מאי טפיות?											^	
כך היו מפרשין בירושלים כפרידה שכורעת להטיל מימה, ונראית פיקה מתוך פיקה:	רב יהודה אמו שמואל משום ר' אליעזר ברבי										!	
שמעתי שתי פיקות, אחת של שתי ואחת של ערב, ואין לי לפרש.	רב הונא:											■
שלש פיקות שמעתי, אחת של שתי, ואחת של ערב, ואחת של פיקה גדולה של סקאין, ואין לי לפרש.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:											■
של אשה - כשל שתי, של בהמה, כשל ערב, פיקה גדולה של סקאין	כי אתא רבין פירשה משמיה דרבי יוחנן:										!	◇
גוש הבא מבית הפרס מארץ העמים שיעורו כפיקה גדולה של סקאין, שהוא כחותם המרצופין, וישנו בצד העליון של מגופת החבית הלחמית.	כדתנן:										!	◇
הלוקח ציר מעם הארץ - משיקו במים וטהור. ממה נפשך, אי מיא רובא נינהו - כיון דעביד להו השקה טהרי להו, ואי רובא ציר נינהו - ציר לא בר קבולי טומאה הוא, מאי איכא - משום הנך מיעוטא דמיא, הנך - בטלו להו ברובא.	רישיליקיש משום רבי יהודה נשיאה:											■
לא שנו אלא לטבול בהן פיתו, אבל לקדירה - לא, מצא מין את מינו וניעור.	רבי ירמיה:											■
יתיב רב דימי וקאמר להא שמעתא	[רב דימי]										o	
וכי טומאה שבטלה חזרה וניעורה?	אמר ליה אביי:										ג	◇
ואת לא תסברא?	א"ל: [רב דימי]										ג	
סאה תרומה טומאה שנפלה למאה חולין טהורין, רבי אליעזר אומר: תירום ותרקב, שאני אומר היא סאה שנפלה - היא סאה שעלתה	והתנן: [רבי אליעזר]										ג	◇
תעלה ותיאכל ניקודים או קליות, או תילוש במי פירות, או תתחלק לעיסות, ובלבד שלא יהא במקום אחד כביצה.	חכמים:										ג	◇
אותן חולין לר' אליעזר מה תהא עליהן - יאכלו נקודין או קליות, או ילושו במי פירות, או תתחלק לעיסות, ובלבד שלא יהא כביצה במקום אחד.	ותני עלה:										■	
מה טעם - גזירה שמא יביא קב חולין טמאים ממקום אחר, וקב ועוד ממין זה, סבר איבטלינהו ברובא, וכיון דאיכא האי משהו - מצא מין את מינו וניעור	ואמר עולא:										■	◇
אם טומאה עוררת טומאה, טהרה עוררת טומאה?	א"ל: [אביי]										!	◇
אפר כשר שנתערב באפר מקלה - הולכין אחר הרוב לטמא, ואי רובא אפר מקלה הוא - לא מטמא	איתיביה:										■	◇
ואי אמרת טומאה כמאן דאיתיה דמי, נהי דבמגע לא מטמא, לטמא במשא											■	
טהור מלטמא במגע, אבל מטמא במשא.	הא איתמר עלה, אמר ר' יוסי ברבי חנינא:										!	◇
נבילה בטילה בשחוטה, שאי אפשר לשחוטה שתיעשה נבילה	והאמר רב חסדא:										■	◇
נהי דבמגע לא מטמא, לטמא במשא											■	◇
אתון דברב חסדא מתניתו לה, אנן בדר' חייא מתנינן לה	א"ל: [אביי]										!	
נבילה ושחוטה - בטילות זו בזו	תני ר' חייא:										■	◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
טהור מלטמא במגע, אבל מטמא במשא	ואיתמר עלה, אמר ר' יוסי ברבי חנינא:										!	◊	כג.
בהמה גסה ששפעה חררת דם - הרי זו תקבר ונפטרה מן הבכורה יעקב:	והא דתנן, רבי אליעזר בן יעקב:										⚡	◊	כג.
אינה מטמאה לא במגע ולא במשא	ותני רבי חייא:										⚡	◊	כג.
אמאי? דנהי במגע לא מטמא, תטמא במשא											⚡		כג.
אישתיק.											○		כג.
דלמא (ודאי) שאני הכא דהויא לה טומאה סרוחה.											!	◊	כג.
הניחא לבר פדא, דאמר טומאה חמורה - עד לגר, וטומאה קלה - עד לכלב	[בר פדא]										⚡	◊	כג.
הא לא חזיא לגר											⚡		כג.
אלא לר' יוחנן, דאמר אחת זו ואחת זו - עד לכלב	[ר' יוחנן]										⚡	◊	כג.
הא חזיא לכלב											⚡		כג.
קשיא.											■	◊	כג.
טומאה חמורה - עד לגר, וטומאה קלה - עד לכלב	גופא, בר פדא:										⚡	■	כג.
אחת זו ואחת זו עד לכלב.	רבי יוחנן:										⚡	■	כג.
מ"ט דבר פדא?											^		כג.
דכתיב: (דברים י"ד) לא תאכלו כל נבלה לגר וגו', הראייה לגר - קרויה נבילה ושאינה ראויה לגר - אינה קרויה נבילה	[בר פדא]										!	◊	כג.
ואידך											⚡		כג.
למעוטי היכא דהסריחה מעיקרא:	[ר' יוחנן]										!	◊	כג.
ואידך											⚡		כג.
הסריחה מעיקרא לא צריכא קרא למעוטי, עפרא בעלמא הוא.											!		כג.
בהמה גסה ששפעה חררת דם הרי זו תקבר, ונפטרת מן הבכורה	תנן, רבי אליעזר בן יעקב:										■	◊	כג.
אינה מטמאה לא במגע ולא במשא	ותני ר' חייא:										■		כג.
משום ביטול ברוב נגעו בה	ואמר ר' יוחנן:										■		כג.
מאי אריא משום ביטול ברוב? תיפוק לי דלא איתחזי כלל											⚡	◊	כג.
הא נמי איתחזי מעיקרא אנב אימיה.											!	◊	כג.
ציר טהור שנפל לתוכו מים כל שהוא - טמא יעקב:	תנן התם, ר' אליעזר בן יעקב:										■	◊	כג.
זאת אומרת: נחשדו עמי הארץ לערב מחצה בציר	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:										■	◊	כג.
ולמה לי מחצה? אפילו בציר ממחצה נמי, והני משהו - הוה ליה פלגא, ופלגא לא בטיל											⚡		כג.
אימא: עד מחצה											!	◊	כג.
איבעית אימא: טומאת עם הארץ - דרבנן, טומאת משקין - דרבנן, ברובא גזרו רבנן בפלגא ופלגא לא גזרו בה רבנן.											!	◊	כג.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלוקח בהמה מניקה מן העובד כוכבים - אין חוששין שמא בנה של אחרת היה.	רשב"ג:											■
נכנס לתוך עדרו וראה את המבכירות מניקות ושאינן מבכירות מניקות - אין חוששין שמא בנה של זו בא לו אצל זו, או שמא בנה של זו בא לו אצל זו.												■
הלכתא בכוליה פירקין בר מפלוגתא.	רב נחמן משמיה דרב:											◇
אמינא כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא	רב ששת:											○
אדייא?												⚡
אילמא ארישא												◇
מפליגי רבי ישמעאל ורבי עקיבא												⚡
אלא אדרבי אליעזר בן יעקב												◇
משנת רבי אליעזר בן יעקב קב ונקן												⚡
אלא אדרבן שמעון בן גמליאל												◇
מפלג פליג בברייתא												⚡
אלא אדרבי יוסי בן המשולם												◇
הא אמר רב חזא זימנא												⚡
הלכתא כרבי יוסי בן המשולם	דאמר רב:											■
אלא אשער בעל מום												◇
מיפלג פליגי עקביא בן מהללאל ורבנן												⚡
לעולם אדרבן שמעון בן גמליאל, והא קמ"ל: דברייתא לא פלוגתא היא.												◇
וכיון דאמר רב: הלכתא בכוליה פירקין בר מפלוגתא, הלכה כרבי יוסי בן המשולם למה ליה?	[רב]											⚡
אי אמר הלכתא דכוליה פירקין, ולא אמר הלכתא כרבי יוסי בן המשולם, הוה אמינא: אדרבי יוסי בן המשולם קאי, ומאי בכוליה פירקין - דרבי יוסי תרתי אמר, ופלוגתא דברייתא פלוגתא היא אשמעינן הלכה כרבי יוסי - לאשמעינן דאדרבן שמעון בן גמליאל קאי, ופלוגתא דברייתא לאו פלוגתא היא.												◇
מאי ברייתא?												^
הלוקח בהמה מניקה מן העובד כוכבים - הבא אחריו בכור מספק, מפני שמרחמת אע"פ שאינה יולדת	דתינא: [ת"ק]											◆
דבר בחזקתו.	רשב"ג											◆
וכן היה רשב"ג אומר: הנכנס לתוך עדרו לבילה וראה כעשר כחמש עשרה מבכירות ושאינן מבכירות יולדות, למחר השכים ומצא זכרים תלויות בשאין מבכירות, ונקבות תלויות במבכירות - אינו חושש שמא בנה של זו בא לו אצל זו:	[רשב"ג]											■
דבר בחזקתו דקאמר רשב"ג - דאינה מרחמת אלא אם כן יולדת, הא היכא דאוליד - חיישינן לרחומי? או דלמא: דידה - מרחמא, דלא דידה לא מרחמא ליה?	איבעיא להו:											^
למאי נפקא מינה												⚡
למלקא עלה משום אותו ואת בנו, אי אמרת: דידה - מרחמא, דלא דידה - לא מרחמא - לקי, ואי אמרת דלא דידה נמי מרחמא - לא לקי												!
מאי?												^
הלוקח בהמה מן העובד כוכבים - אינו חושש שמא בנה של אחרת היה	ת"ש, רשב"ג:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מי קתני הוא? היה קתני, ה"ק: אינו חושש שמא בנה של אחרת, אלא א"כ היה לה ולד מעיקרא.												◇	כד.			
נכנס בתוך עדרו וראה את המבכירות מניקות, ואת שאינן מבכירות מניקות - אינו חושש שמא בנה של זו בא לו אצל זו או שמא בנה של זו בא לו אצל זו	ת"ש:											⚡	◇	כד.		
אמאי? ליתוש דלמא רחומי רחים												⚡	◇	כד.		
במקום דידה - לא שבקא דידה ומרחמא דלא דידה.												!	◇	כד.		
דבר בחזקתו וכן כול' מאי לאו: רישא דומיא דסיפא, מה סיפא - ודאי דידה, אף רישא - ודאי דידה?	ת"ש:											⚡	◇	כד.		
מידי איריא? האי כדאיתא, והאי כדאיתא, ומאי וכן - אפטורה דבכורה.												!	◇	כד.		
ראה חזיר שכרוך אחר רחל - פטורה מן הבכורה, ואסור באכילה (הושע י') עד יבא ויורה צדק לכם.	רבב"ה אר"י:												■	◇	כד.	
פטור מן הבכורה כמאן - כרשב"ג, ואסור באכילה - כרבנן?													⚡	◇	כד.	
ותו, אי כרבנן מאי עד יבא ויורה צדק לכם? עד שיודע לך דבר מיבעי ליה													⚡	◇	כד.	
וכי תימא: מספקא ליה אי הלכה כרשב"ג אי כרבנן													!	◇	כד.	
אי מספקא ליה - אמאי פטורה מן הבכורה?													⚡	◇	כד.	
ותו, מי מספקא ליה?													⚡	◇	כד.	
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתינו הלכה כמותו, חוץ מערב וצידן וראה אחרונה	והאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:												⚡	◇	כד.	
לעולם פשיטא ליה הלכה כרבן שמעון בן גמליאל, מהו מספקא ליה: אי סבר רבן שמעון בן גמליאל יולדת מרחמת או אינה מרחמת.													!	◇	כד.	
אי הכי, עד דאשמעינן חזיר - לישמעין טלה, ולמילקי עליה משום אותו ואת בנן													⚡	◇	כד.	
חזיר איצטריכא ליה, דאי אשמעינן טלה, הוה אמיאנא אם תמצא לומר דסבר יולדת מרחמא - דמינה, דלא מינה - לא, אשמעינן חזיר, ואפילו דלאו מינה נמי דאיכא למימר דלמא מרחמא.													!	◇	כד.	
והיינו דאמר רבי יוחנן, בעי אחאי בריבי: ראה חזיר שכרוך אחר רחל, מהו?	[רבי יוחנן, בעי אחאי בריבי:]												⚡	◇	כד:	
מאי קמיבעיא ליה?													⚡	◇	כד:	
אילימא לבכורה, ומיבעיא ליה אי הלכתא כרשב"ג אי הלכתא כרבנן													!	◇	כד:	
תיבעי ליה טלה													⚡	◇	כד:	
כי קמיבעיא ליה לבכורה - ואליבא דרבנן, לאכילה - ואליבא דרשב"ג													!	◇	כד:	
לבכורה ואפי' לרבנן דאמרי מרחמא, כי מרחמא - דמינה, דלא מינה - לא, או דלמא: דלא מינה נמי מרחמא?													!	⚡	◇	כד:
לאכילה ואפי' לרשב"ג, אם תמצא לומר סבר יולדת מרחמא - דמינה, דלאו מינה - לא, או דלמא: דלאו מינה נמי מרחמא?													!	⚡	◇	כד:
תיקו.													■	◇	כד:	
השוחט את הבכור - עושה מקום בקופיץ מיכן ומיכן ותולש את השער, ובלבד שלא יזיזו ממקומו	רבי יוסי בן המשולם:													■	◇	כד:
וכן תולש את השער לראות מקום מום.														■	◇	כד:
הלכה כרבי יוסי בן המשולם.	רב:													■	◇	כד:
כנגדו ביו"ט מהו? טעמא דרבי יוסי בן המשולם משום דקסבר תולש לאו היינו גוזז וביום טוב אסור - דהוה ליה עוקף דבר מגידולו, או דלמא: בעלמא סבר רבי יוסי בן המשולם תולש היינו גוזז, והיינו טעמא דשרי - דהוה ליה דבר שאין מתכוין, וביו"ט דבר שאין מתכוין מותר?	בעו מיניה מרב הונא:													⚡	◇	כד:

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
---	-----------

מאן דאמר	מירא	בכורות-הלוקח בהמה	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
אמר להו: [ר"ה]	זילו שיילוה לרב חננאל, אי אמר הלכה כרבי יוסי בן המשולם, איפשוט לכו.															כד:
[רב חננאל-רב]	אתו שיילוה, אמר להו, הכי אמר רב: הלכה כרבי יוסי בן המשולם															כד:
[רב הונא]	אתו לקמיה דרב הונא, אמר להו: כנגדו ביום טוב מותר.															כד:
איתמר נמי, אמר רב חנניה בר שלמיא-רב:	כנגדו ביום טוב מותר.															כד: